

behandlingen af indsigelser mod testamentets gyldighed kan oplysningen herom være af betydning for bl.a. muligheden for at indkalde de øvrige tilstedeværende under notarialforretningen som vidner under en retssag.

Som anført i pkt. 13.2.3. foreslår udvalget, at vidnetestamentet afskaffes som testamentsform, og at der i stedet indføres en adgang til at oprette et midlertidigt testamente for en advokat.

Vidnetestamentet har en lang tradition i Danmark, og selvom denne testamentsform anvendes sjældent i dag, vil Justitsministeriet være betænkelig ved at fragte testator den handlefrihed, som det indebærer at kunne oprette et testamente uden notarens mellemkomst. Oprettelse af et testamente er en privatretlig disposition, der ligesom de fleste andre privatretlige dispositioner bør kunne foretages uden statens mellemkomst. Oprettelse af et vidnetestamente kan endvidere f.eks. komme på tale i situationer, hvor det på grund af helligdage eller weekend ikke er muligt at komme til notaren, men hvor der alligevel er behov for at oprette et testamente, eventuelt blot midlertidigt. Hertil kommer, at vidnetestamentet fortsat anerkendes som testamentsform i de øvrige nordiske lande.

Justitsministeriet foreslår derfor, at de gældende regler om vidnetestamenter videreføres i den gældende arvelov med nogle enkelte præciseringer i relation til indholdet af påtegningen på testamente mv. Det er en konsekvens af den foreslåede opretholdelse af vidnetestamentet som testamentsform, at der ikke er behov for en regel om adgang til at oprette et midlertidigt testamente for en advokat. I de tilfælde, hvor der ønskes oprettet et midlertidigt testamente forud for et notartestamente, kan der således som hidtil oprettes et vidnetestamente.

Udvalget foreslår en lempelse af formkravene til oprettelse af nødtestamenter, således at nødtestamenter fremover kan oprettes på en hvilken som helst måde. Det er efter både udvalgets lovudkast og lovforslaget fortsat en betingelse for at oprette nødtestamenter, at testator på grund af sygdom eller andet nødstilfælde, f.eks. et ulykkestilfælde eller en naturkatastrofe, er ude af stand til at oprette et almindeligt testamente. De situationer, hvor et nødtestamente kan oprettes, vil således ofte være stærkt pressede eller følelsesladede. Efter Justitsministeriets opfattelse er det ikke hensigtsmæssigt at stille strenge formkrav til dispositioner, der oprettes under sådanne omstændigheder. Justitsministeriet kan på denne baggrund tiltræde udvalgets forslag om fjernelse af formkravene til nødtestamenter.

Af de grunde, der er anført af udvalget, kan Justitsministeriet endvidere tiltræde, at der indføres adgang til gyldigt at oprette testamentarisk bestemmelse om fordeling af sædvanligt indbo mv. uden iagttagelse af de almindelige testamentsregler. Ved sædvanligt indbo forstås aktiver af relativt beskeden værdi, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 66. Under henvisning til at der alene vil være tale om fordeling af aktiver af mere beskeden værdi, er det efter Justitsministeriets opfattelse tilstrækkeligt, at den testamentariske disposition i overensstemmelse med udvalgets forslag kan oprettes ved en dateret og underskrevet erklæring fra testator. Testator kan selv sagt i stedet vælge at oprette et notartestamente om fordelingen af sædvanligt indbo mv. Justitsministeriet er endvidere enig i, at testamentarisk bestemmelse om fordeling af sædvanligt indbo, der indeholder en begunstigelse til en, der i forvejen er arving, som udgangspunkt bør anses for alene at give den pågældende en fortrinsret til inden for sin arvelod at overtage de pågældende genstande til vurderingsbeløbet.

For så vidt angår spørgsmålet om tilbagekaldelse af testamente er Justitsministeriet enig med udvalget i, at adgangen til formløs tilbagekaldelse af et testamente bør afskaffes. Som anført i pkt. 12.2.6. kan en formløs tilbagekaldelse rejse en række vanskelige problemer, som alle kan undgås ved at stille krav om, at tilbagekaldelse skal ske under iagttagelse af testamentskravene.

Der henvises til lovforslagets §§ 62-68 og bemærkningerne til disse bestemmelser.

Lovforslagets § 63, stk. 3, indeholder en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter justitsministeren fastsætter regler om notarens virksomhed, opbevaring af en kopi af testamentet, indberetning til Bil- og Personbogen og adgangen til at få oplysninger om oprettede testamenter.

Justitsministeriet har i medfør af bl.a. den gældende arvelovs § 41, stk. 2, udstedt bekendtgørelse nr. 843 af 30. november 1998 om notarialforretninger.

Bemyndigelsen i § 63, stk. 3, vil blive anvendt til at udstede en ny bekendtgørelse om notarialforretninger, der tager højde for den foreslåede præcisering og udbygning af notarens opgavevaretagelse. I overensstemmelse med udvalgets anbefaling herom vil det bl.a. blive fastsat, at notarens påtegning på testamentet skal angive tid og sted for notarialforretningen, ligesom bekendtgørelsen vil indeholde nærmere krav til tolkning i tilfælde, hvor testamentet oprettes af en fremmedsproget person.

I flere høringsvar over betænkningen anføres det, at kravet om, der ved oprettelse af et testamente over